

Sygn. akt VII K 240/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. Sądowy Joanna Siwek

Prokurator: xxxx

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 roku,

sprawy **M. N.** c. A. i A. z domu M.,

ur. (...) w Ł.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 16 czerwca 2013 roku do 01 lipca 2016 roku w miejscowości N. gmina R., pow. (...), woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonała oszustwa na szkodę H. W. (1) w ten sposób, że działając w celu korzyści majątkowej wyłudziła od pokrzywdzonego pieniądze w różnych kwotach przez co doprowadziła go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym o łącznej kwocie 54 tys złotych.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

1. oskarżoną **M. N.** uznaje za winną tego, że w okresie od 16 czerwca 2013 roku do 01 lipca 2016 roku w miejscowości N. gmina R., pow. (...), woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonała oszustwa na szkodę H. W. (1) w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy w różnych kwotach przez co doprowadziła go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 54.000 złotych, wyczerpując swoim zachowaniem dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

3. na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonej karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

4. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżoną M. N. na rzecz pokrzywdzonego H. W. (1) poprzez zapłatę kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) złotych;

5. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków i zwalnia ją od opłaty.

Sygn. akt VII K 240/17

UZASADNIENIE

Uzasadnienie sporządzone na podstawie art. 424 § 3 kpk.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej przyznającej się do winy złożone w postępowaniu przygotowawczym. Korespondują one z zeznaniami pokrzywdzonego.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżona M. N. swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 286 § 1 kk w formie czynu ciągłego, bowiem działała z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu.

Stosownie do treści art. 286 §1 kk karze podlega ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania,

Wprowadzenie w błąd (zwane oszustwem "czynnym") polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy.

W sprawie będącej przedmiotem osądu doszło do sytuacji, że oskarżona wykorzystwała łatwowierność pokrzywdzonego, jego wiek i dobre serce i po prostu wyciągała od niego coraz to większe sumy pieniędzy. Mówiła mu o swojej trudnej sytuacji by wzbudzić w nim litość i chęć pomocy. Wiedziała przy tym, że w sytuacji w której się znajduje nie będzie w stanie zwrócić pieniędzy.

Za naganne należy uznać to w jaki sposób postępowała ze starszym człowiekiem.

B. T. wprowadziła w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru zwrotu uzyskanych kwot, były to tylko czcze obietnice.

Oskarżona jest winna, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonej to, że przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, wyraziła zgodę na dpo i to, że nie była dotychczas karana.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia, a także wysokość kwoty którą łącznie wyłudziła od H. W..

Wymierzając oskarżonej karę, Sąd miał na uwadze przede wszystkim charakter naruszonego dobra, stopień zawinienia oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, a także warunki osobiste oskarżonej i uznał, że jedyną słuszną i adekwatną karą jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszenia jej wykonania.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza 3 lat, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw. W ocenie Sądu należało uznać, że istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonej.

Ustalając, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, należy przede wszystkim kierować się prognozą kryminologiczną wobec sprawcy, w szczególności oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawcę w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby może być krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sądu trzyletni okres próby jest wystarczający do osiągnięcia celów postępowania.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl by byla ona adekwatna do mozliwosci majatkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarzonego. Ilosc stawek (60) odzwierciedla z jednej strony stopien społecznej szkodliwosci czynu, zaś wysokość stawek dziennych (20zł) obecną sytuację majątkową oskarżonej.

Z uwagi na to, że pokrzywdzony poniosł szkodę w wyniku przestępnego zachowania oskarżonej zasądzono na jego rzecz kwotę 54.000 zł.

W sprawie doszło do dobrowolnego poddania się karze i Sąd jedynie przez nieuwagę nie orzekł o obowiązku informowania sądu pisemnie co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby na co wyraziła zgodę oskarżona.

Mając na uwadze sytuację życiową i materialną oskarżonej zwolnioną ją od ponoszenia opłaty od kary obciążając kosztami postępowania. Zwolnienie z opłaty od kary leżało bowiem w gestii sądu.